

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Milana Taubera a JUDr. Jana Ryby v právní věci žalobce: **J. K.**, zastoupen Mgr. Liborem Valentou, advokátem se sídlem Křížová 96/18, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministra zemědělství ze dne 11. 2. 2015, č. j. 4029/2015-MZE-12151,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předmět sporu a předcházejí řízení

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí v části, v níž ministr zemědělství podle § 3g odst. 7 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění do 31. 12. 2014 (dále jen „zákon o zemědělství“), nevyhověl námitce žalobce proti oznámení Ministerstva zemědělství, Krajské agentury pro zemědělství a venkov Zlínský kraj, pracoviště Vsetín, ze dne 9. 10. 2014, sp. zn. 63585/2014-MZE. Tímto oznámením nebyla ve smyslu § 3g odst. 6 zákona o zemědělství provedena aktualizace evidence půdy týkající se půdních bloků (dílů půdních bloků) specifikovaných v oznámení zemědělské agentury.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí ministr uvedl, že aktualizace evidence půdy byla ohlášena žalobcem J. K. Právním důvodem, podle něhož se J. K. domáhal provedení změny v evidenci půdy, je jeho vlastnické právo k předmětným pozemkům. Doposud v evidenci půdy zapsaný uživatel ohledně pozemků dotčených návrhem na provedení aktualizace je obchodní společnost Pravčická a. s., která jako právní důvod užívání v průběhu řízení o aktualizaci evidence půdy k výzvě zemědělské agentury dokládala nájemní smlouvy, uzavřené s právními předchůdci J. K. jako pronajímateli. Zemědělská agentura vyhodnotila postupem podle § 3g zákona o zemědělství listiny obdržené od kolizních uživatelů a došla k závěru, že právní důvod užívání svědčí na podkladě předložených listin dosavadnímu uživateli, neboť nájemní smlouvy (resp. nájemní vztahy) tvrzené a doložené ze strany dosavadního uživatele, byť vypovězeny, nebyly pro dosud probíhající výpovědní dobu ukončeny.

Proti oznámení zemědělské agentury o neprovedení aktualizace v evidenci půdy podal žalobce námitku, ve které vyjádřil svůj nesouhlas s postupem zemědělské agentury, zejména co do posouzení okolností provedení tvrzené změny kultury pozemků dotčených navrženou aktualizací evidence půdy (spolu s námitkou J. K. předložil celkem 18 čestných prohlášení původních vlastníků o tom, že tito nikdy nevyslovili souhlas se změnou kultury pronajatých pozemků) a dále poukázal na neplatnost některých nájemních smluv jako právního důvodu užívání doložených ze strany dosavadního uživatele.

Podanou námitku posoudil ministr zemědělství tak, že zemědělská agentura řádně zkoumala právní tituly prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy dotčené změnou dle ohlášení oznamovatele. Nad rámec řízení o aktualizaci evidence zemědělské půdy je pak podrobné zkoumání okolností týkajících se např. evidenčního stavu pozemků v příslušném katastru nemovitostí, resp. zkoumání okolností z jakého důvodu došlo či nedošlo k evidenční změně kultury pozemků v příslušném katastru nemovitostí. Z hlediska řízení o aktualizaci evidence půdy je významné, zda z důvodů tvrzeného porušení závazku nájemce z nájemních smluv učinil pronajímatel úkon směřující k ukončení nájemních smluv. V daném případě žalobce dle ministra nedokázal (ba ani netvrdil), že by z důvodu tvrzeného porušení závazku nezměnit kulturu pronajatých pozemků byly nájemní smlouvy s okamžitou platností ukončeny. Proto ministr přisvědčil závěru zemědělské agentury, že případné porušení závazku ze smlouvy není samo o sobě důvodem pro provedení aktualizace evidence půdy.

Zbývající část odůvodnění napadeného rozhodnutí se vztahuje k výroku, který není napaden žalobou.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

Předně žalobce namítá nepřezkoumatelnost a zmatečnost napadeného rozhodnutí, k čemuž cituje dvě partie napadeného rozhodnutí a poukazuje na jejich vzájemnou rozpornost. Konkrétně považuje žalobce za rozporná tato dvě tvrzení žalovaného:

1. „Zemědělská agentura vyhodnotila postupem podle § 3g zákona o zemědělství listiny obdržené od kolizních uživatelů a došla k závěru, že právní důvod užívání svědčí na podkladě předložených listin dosavadnímu uživateli, neboť nájemní smlouvy (resp. nájemní vztahy) tvrzené a doložené ze strany dosavadního uživatele, byť vypovězeny, nebyly pro dosud probíhající výpovědní dobu ukončeny.“
2. „Z hlediska řízení o aktualizaci evidence půdy je významné, zda z důvodů tvrzeného porušení závazku nájemce z nájemních smluv učinil pronajímatel úkon směřující k ukončení nájemních smluv. V daném případě J. K. nedokazuje (ba ani netvrdí), že by z důvodu tvrzeného porušení závazku nezměnit kulturu pronajatých pozemků byly nájemní smlouvy s okamžitou platností ukončeny.“

Žalobce má za to, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že ministr zemědělství vycházel při rozhodování ze stavu věci, jako by snad k výpovědi z nájmu zemědělských pozemků ze strany žalobce jako vlastníka a pronajímatele vůči společnosti Pravčická a. s. jako nájemce vůbec nedošlo.

Dále žalobce poukazuje na důvody, v důsledku kterých přikročil k výpovědi nájemních smluv. K ukončení nájemních vztahů došlo na základě písemného úkonu žalobce ze dne 27. 8. 2013 označeného „Výpověď z nájmu zemědělských pozemků, dle přílohy“, a to ke dni 30. 9. 2013. Společnost Pravčická a. s. totiž bez souhlasu žalobce (i bez souhlasu původních vlastníků zemědělské půdy) hrubým způsobem porušila čl. II. nájemních smluv, v němž bylo zakotveno, že „Změna kultury může být provedena jen se souhlasem vlastníka a to jen v rámci kultur deklarovaných v kategorii zemědělských půd /orná půda, vinice, chmelnice, sady, zahrady, louky a pastviny/“. Aniž společnost Pravčická a. s. disponovala souhlasem, provedla v rozporu s nájemními smlouvami změnu kultury z orné půdy na trvalý travní porost. Společnost Pravčická a. s. postupovala v rozporu s § 679 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Podle tohoto ustanovení pronajímatel může kdykoliv odstoupit od smlouvy, užívá-li nájemce přes písemnou výstrahu pronajatou věc nebo trpí-li užívání věci takovým způsobem, že pronajímateli vzniká škoda, nebo mu hrozí značná škoda. Dle žalobce změnou kultury z orné půdy na trvalý travní porost došlo nejen ke znehodnocení orné půdy (a tedy ke škodě na této půdě – společnost Pravčická a. s. odvezla nejúrodnější svrchní část půdy, tj. ornici), nýbrž i ke ztížení až znemožnění hospodaření na sousedních pozemcích žalobce, na které přerůstá plevel z pozemků kultury trvalý travní porost a nic než okamžité ukončení nájemních vztah mezi žalobcem jako pronajímatelem a společností Pravčická a. s. jako nájemcem nepřicházelo v úvahu, přestože společnost Pravčická a. s. byla ze strany žalobce vyzývána několikrát ke zjednání nápravy. Žalobce k tomu shrnuje, že v souladu s § 679 odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, měl právo ukončit nájemní vztah týkající se zemědělské půdy se společností Pravčická a. s., což písemným právním úkonem adresovaným společnosti Pravčická a. s. ze dne 27. 8. 2013 a označeným „Výpověď z nájmu zemědělských pozemků, dle přílohy“ učinil, a k ukončení nájemního vztahu došlo k 30. 9. 2013. Po datu 30. 9. 2013 tak užívá společnost Pravčická a. s. půdu bez právního důvodu a je povinna ji nejen okamžitě vydat žalobci, ale rovněž uvést do původního stavu, tj. opětovně zavést pozemky odvezenou ornici a dále vydat žalobci bezdůvodné obohacení za téměř 1,5 roku užívání pozemků bez právního důvodu a nahradit škodu. Postupem správních orgánů v dané věci došlo k potvrzení změny v zemědělské kultuře, ke které však

došlo v rozporu se smlouvami, a tedy i se zákonem (k absenci souhlasu poukazuje žalobce na 18 čestných prohlášení původních vlastníků a pronajímatelů zemědělské půdy).

Žalobce dále považuje za nezákonné, pokud nájemní smlouvy na zemědělskou půdu jsou uzavřeny s původními vlastníky a pronajímateli zemědělské půdy a společností Pravčická a. s. jako nájemcem a uživatelem. V § 2 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. je zcela striktně uvedeno, že kromě vlastníka (tj. kromě žalobce) mají právo užívat půdu jiné osoby jen na základě smlouvy uzavřené s vlastníkem (tj. s žalobcem) nebo na základě smlouvy uzavřené s pozemkovým fondem, není-li zákonem stanoveno jinak. Pokud došlo ke změně vlastníka, má žalobce za to, že bylo a je povinností společnosti Pravčická a. s. uzavřít s žalobcem, pokud má společnost Pravčická a. s. zájem užívat půdu, která patří žalobci, nájemní smlouvu. Pokud tak neučinila, dle žalobce předmětné pozemky užívá bez právního důvodu, na což mělo reagovat Ministerstvo zemědělství České republiky potažmo zemědělská agentura.

Žalobce navrhuje, aby v žalobou napadené části bylo rozhodnutí ministra zemědělství zrušeno.

Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaný uvádí, že ohlášené změny nebyly provedeny u půdních bloků/dílů půdních bloků, které zahrnují pozemky, na jejichž užívání měla zemědělská agentura doloženy nájemní smlouvy uzavřené mezi společností Pravčická a. s. a bývalými vlastníky předmětných pozemků a zároveň u nichž dosud neuplynula původně sjednaná výpovědní lhůta (nový vlastník předmětných pozemků J. K. nájemní smlouvy vypověděl).

Žalovaný dále uvádí, že nájemní vztahy nemohly být v době rozhodování zemědělské agentury o provedení či neprovedení změny v evidenci půdy platně ukončeny, neboť sjednané výpovědní lhůty dosud nedoběhly a k odstoupení od předmětných nájemních smluv nedošlo, jelikož k takovému kroku nebyl dán právní důvod (s ujednaným zákazem změny kultury /druhu/ pronajatých pozemků nebyla spojena sankce v podobě možného odstoupení či okamžitého vypovězení uzavřené nájemní smlouvy ze strany pronajímatele). Žalobce se mylně domnívá, že jeho nesouhlas, resp. nesouhlas původních vlastníků předmětných pozemků se zatrávněním těchto pozemků, které údajně provedla společnost Pravčická a. s., ho opravňuje k okamžitému ukončení nájemního vztahu výpovědí. Takováto sankce však v doložených nájemních smlouvách sjednána nebyla. Všechny podané výpovědi J. K. byly vyhodnoceny podle toho, zda již uplynula výpovědní lhůta, a podle toho bylo zemědělskou agenturou rozhodnuto o provedení či neprovedení ohlášené změny. Podání výpovědí nelze označit za „odstoupení od smlouvy“ ve smyslu § 679 odst. 3 zákona č. 40/1964, občanský zákoník.

Dle žalovaného je mylný názor žalobce, že za situace, kdy bez souhlasu vlastníků pozemků změnila společnost Pravčická a. s. kulturu (druh) pronajatých pozemků z „orné půdy“ na „travní porost“ tím, že nechala ornou půdu zatrávnit, měli vlastníci pozemků právo nájemní vztah okamžitě ukončit. Ustanovení § 679 odst. 3 zákona č. 40/1964, občanský zákoník, stanoví, že je možno od nájemní smlouvy odstoupit v případě, že pronajímateli vzniká škoda nebo že mu hrozí značná škoda. V daném případě se však nic

takového nestalo – zatravněním pozemků pronajímatelům žádná škoda nevznikla (až skončí nájem, společnost Pravčická a. s. pozemky uvede do původního stavu, tj. travní porost rozorá) a ani žádná značná škoda nehrozila.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

III. Posouzení žaloby

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

Dne 14. 12. 2016 proběhlo u zdejšího soudu jednání. Obě strany setrvaly na svých petitech i argumentaci. Žalobce zdůraznil, že se správní orgány měly zabývat tím, zda došlo ke změně kultury pozemků, a že společnosti Pravčická a. s. bylo straněno. Žalovaný zdůraznil, že ke změně kultury půdy de iure nedochází, jenom de facto kvůli dotačním titulům, protože je třeba na určitý čas uvést půdu do klidu.

Žalobce při jednání navrhl provedení (a popř. též opatření) těchto důkazů:

- dle obsahu žaloby
 - správní spis ministra zemědělství, zejm. napadené rozhodnutí,
 - podnět/námitka k oznámení ve věci provedení změny v evidenci půdy,
 - správní spis agentury pro zemědělství,
 - písemný úkon žalobce „Výpověď z nájmu zemědělských pozemků, dle přílohy“,
 - oznámení o neprovedení změny údajů v evidenci půdy,
 - kupní smlouvy, na základě kterých žalobce nabyl pozemky,
- vypracovat znalecký posudek, kterým bude v nejbližším vegetačním období zjištěno, zda došlo ke změně kultury půdy a zda změnou kultury vzniká žalobci škoda,
- místní šetření k faktickému stavu pozemků,
- výpis z katastru nemovitostí (zejm. k prokázání vlastnictví a druhu pozemků),
- vyzvat Katastrální úřad pro Zlínský kraj k podání stanoviska, jakou kulturu měly pozemky v prosinci 2012 a lednu 2013,
- 18 (popř. 17) čestných prohlášení původních vlastníků o tom, že nikdy neudělili souhlas ke změně kultury pozemků,
- výslech těchto osob jako svědků,
- nájemní smlouvy mezi původními vlastníky a společností Pravčická a. s.,
- výslech žalobce (zejm. ke kultuře pozemků),
- spis Okresního soudu ve Vsetíně sp. zn. 17C 84/2015 (žaloba J. K. proti Pravčická a. s. o vyklizení pozemků).

Soud provedení všech navržených důkazů zamítl pro nadbytečnost. Pokud jde o správní spisy, z jejich obsahu soud při rozhodování vychází a jejich obsah je soudu i stranám znám. Totéž platí o jednotlivých listinách, které jsou součástí správního spisu (napadené rozhodnutí ministra zemědělství, podnět/námitka k oznámení ve věci provedení změny v evidenci půdy, písemný úkon žalobce „Výpověď z nájmu zemědělských pozemků, dle přílohy“, oznámení o neprovedení změny údajů v evidenci půdy, čestná prohlášení původních vlastníků o tom, že nikdy neudělili souhlas ke změně kultury pozemků, nájemní smlouvy mezi původními vlastníky a společností Pravčická a. s.). Výslech osob, které sepsaly čestné prohlášení, je nadbytečný z důvodu, že jejich prohlášení jsou součástí správního spisu, z jehož obsahu soud vychází. Provedení důkazu kupními smlouvami, na základě kterých žalobce nabyl pozemky, a výpisem z katastru nemovitostí je nadbytečné, protože vlastnictví pozemků není sporné. Důkazy, jejichž provedení je navrhováno ke kultuře pozemků, jsou nadbytečné, protože jednak žalovaný nezpochybňuje, že fakticky došlo k zatravnění pozemků, jednak otázku kultury pozemků (jak vyplývá z níže uvedeného), nepokládá soud pro posouzení věci za podstatnou. Nadto pokud jde o znalecký posudek a místní šetření, jednalo by se o zjišťování skutkového stavu až po vydání napadeného rozhodnutí, ačkoli podle § 75 odst. 1 s. ř. s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Pro posouzení věci soud pokládá za nadbytečný též spis Okresního soudu ve Vsetíně sp. zn. 17C 84/2015, neboť předmětem soudního přezkumu je zákonnost a správnost postupu správních orgánů, nikoli otázka žalobcova soukromoprávního sporu. Hodlal-li snad žalobce prokazovat nějakou skutečnost konkrétní listinou z uvedeného soudního spisu, nic mu nebránilo, aby takovou konkrétní listinu k provedení důkazu navrhl, což však neučinil.

Žaloba není důvodná.

Namítá-li žalobce nepřezkoumatelnost, zmatečnost a vnitřní rozpornost napadeného rozhodnutí, soud se s ním neztotožňuje. Tyto vady žalobce spatřuje v dvou jím citovaných tvrzeních ministra zemědělství v odůvodnění napadeného rozhodnutí, která si mají navzájem odporovat. Soud konstatuje, že vytýkaný rozpor v žalobou napadeném rozhodnutí neshledal. Z žalobcem citovaných tvrzení ministra vyplývá toliko následující: Ministr v napadeném rozhodnutí uvádí, že žalobce podal výpověď, přičemž dosud neuplynula výpovědní doba, a proto nájemní vztahy nebyly dosud ukončeny; na jiném místě ministr uvádí, že nedošlo k okamžitému ukončení platnosti nájemních smluv. Tato tvrzení nejsou ve vzájemném rozporu, v obou případech ministr zcela zjevně vychází z toho, že k okamžitému ukončení nájemních vztahů nedošlo, došlo sice k výpovědi, avšak dosud nájemní vztahy trvají, protože neuplynula výpovědní doba. Soud dodává, že tomu koresponduje i obsah správního spisu, konkrétně předmětných nájemních smluv, kdy u části je stanovena jednoletá a u části desetiletá výpovědní doba. Na základě právě uvedeného se tak nelze ztotožnit ani s tvrzením žalobce, že ministr zemědělství vycházel při rozhodování ze stavu věci, jako by snad k výpovědi z nájmu zemědělských pozemků ze strany žalobce vůbec nedošlo.

Pro posouzení zbývajících námitek zdejší soud připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2006, č. j. 7 As 26/2005-70 (publ. pod č. 980/2006 Sb. NSS, dále též k dispozici na www.nssoud.cz), v němž se konstatuje, že „ve správním řízení se řeší

pouze otázky, které jsou relevantní pro potřeby evidence, aniž by správní úřad jakkoliv řešil, respektive vyřešil soukromoprávní spor mezi podnikateli. Aby v daném případě mohl v rámci své kompetence provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů tyto užívá a z jakého právního titulu. Vyřešení této otázky bylo podstatné pro vydání správního rozhodnutí, který z podnikatelů bude v evidenci zapsán, aby správní orgány mohly o návrzích rozhodnout.“ Správní orgán tedy pouze zkoumá, který z podnikatelů půdu užívá a z jakého právního důvodu.

Ve správním spisu jsou doloženy mimo jiné

- smlouvy (a jejich dodatky) uzavřené mezi původními vlastníky pozemků jako pronajímateli (tj. právními předchůdci žalobce) a společností Pravčická a. s., v nichž je v části sjednána výpovědní doba jednoletá, v části desetiletá,
- výpovědi těchto smluv dané žalobcem dne 27. 8. 2013.

Součástí správního spisu oproti tomu není odstoupení o smlouvy, tedy úkon, kterým by žalobce odstupoval od nájemních smluv uzavřených mezi jeho právními předchůdci a společností Pravčická a. s. Ostatně správní spis nedokládá, že by žalobce kdykoli dříve než až v žalobě tvrdil, že od předmětných nájemních smluv odstoupil. O údajném odstoupení od smluv hovoří poprvé až v žalobě, a to tak, že odstoupení od smlouvy je třeba spatřovat ve „výpovědích z nájmu zemědělských pozemků“ ze dne 27. 8. 2013, k čemuž obsáhle argumentuje ustanovením § 679 odst. 3 předchozího občanského zákoníku a údajně nezákonnou změnou kultury pozemků společností Pravčická a. s. ke škodě žalobce.

Zdejší soud konstatuje, že nevidí jediný důvod, proč by měl být soukromoprávní úkon, který žalobce sám výslovně označil jako „výpověď z nájmu zemědělských pozemků“, posuzován jako zcela jiný úkon, a to odstoupení od smlouvy. Kdyby soud na názor žalobce přistoupil, vedlo by to k vyvolání velké právní nejistoty. Sám žalobce označením právního úkonu určil jeho režim, přičemž obsah tohoto úkonu je zcela v souladu jeho označením, neboli o odstoupení od smlouvy se v tomto úkonu ani náznakem nehovoří. Nadto pokud by se jednalo o odstoupení od smlouvy, musel by v tomto písemném úkonu být uveden důvod dle § 679 odst. 3 předchozího občanského zákoníku, což v předmětných výpovědích obsaženo není. Hodlal-li žalobce od nájemních smluv odstoupit, měl tak učinit tomu odpovídajícím právním úkonem. Správní orgány tak správně vycházely z toho, že žalobce předmětné nájemní smlouvy vypověděl, a z běhu výpovědních dob, jak byly v předmětných nájemních smlouvách sjednány. Soud jen na okraj dodává, že i kdyby předmětný úkon žalobce bylo možno posoudit jako „odstoupení od smlouvy“, žalobce ani v řízení před správním orgánem ani v nynějším soudním řízení neprokazoval a tudíž ani neprokázal naplnění podmínek stanovených v § 679 odst. 3 předchozího občanského zákoníku, tedy především jednak že mu ke dni vydání napadeného rozhodnutí užíváním předmětných pozemků vzniká škoda nebo že mu hrozí značná škoda, jednak ani předchozí písemnou výstrahu.

Lze shrnout, že nebyl prostor pro zapsání žalobce jako nového uživatele v evidenci půdy. Pokud byl názoru, že změna kultury půdy je v posuzované věci důvodem pro odstoupení od smlouvy, měl tak učinit. Správní orgány ani soud nemohou jeho vůli domýšlet, dotvářet a nahrazovat. Poukazuje-li žalobce v podané žalobě na to, že společnost

Pravčická a. s. je povinna půdu okamžitě vydat žalobci, uvést ji do původního stavu, vydat žalobci bezdůvodné obohacení za téměř 1,5 roku užívání pozemků bez právního důvodu a nahradit škodu, jedná se o otázky soukromoprávní povahy, které nemají s evidencí půdy přímou souvislost a které ministerstvu zemědělství nepřísluší řešit a nemůže je řešit ani soud rozhodující ve správním soudnictví. Totéž platí o tvrzeném poškozování sousedních pozemků žalobce zaplevelováním a nálety a ztěžování hospodaření na nich.

Pokud jde o názor žalobce, že s ním poté, co se stal vlastníkem dotčených pozemků, musela být uzavřena nová nájemní smlouva, upozorňuje soud na znění § 680 odst. 2 předchozího občanského zákoníku, dle něhož dojde-li ke změně vlastnictví k pronajaté věci, vstupuje nabyvatel do právního postavení pronajímatele. V tomto kontextu je třeba vykládat i § 2 odst. 1 zákona o půdě, na který žalobce poukazuje v žalobě.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 14. prosince 2016

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Hrůzová, DiS.